

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2012/17/430

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de opleiding Psychologie om geen vrijstelling te verlenen van het schrijven van een scriptie voor de opleiding Klinische Neuropsychologie.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 28 december 2011 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd 17 november 2011. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan, nadat appellant in de gelegenheid is gesteld een verzuim te herstellen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 16 januari 2012 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 6 februari 2012 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 5 april 2012.

Appellant is in persoon verschenen en werd vertegenwoordigd door [advocaat].

Verweerster werd vertegenwoordigd door [voorzitter Examencommissie] en [secretaris Examencommissie]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft eerder bij de Faculteit der Aard- en Levenswetenschappen de masteropleiding Neurosciences afgerond. Daartoe heeft appellant een uitgebreide scriptie geschreven met een omvang van 39 studiepunten (EC). Dit zijn 16 studiepunten meer dan vereist voor de scriptie. In het diplomasupplement zijn deze 16 extra studiepunten vermeld. Vanwege deze extra studiepunten heeft appellant aan verweerster verzocht om voor de afronding van zijn masteropleiding Klinische Neuropsychologie vrijgesteld te worden van het schrijven van een scriptie. Verweerster heeft dit verzoek ingewilligd, onder de voorwaarde dat appellant nog drie extra vakken afrondt met een totaal van 18 EC. Tegen deze extra studielast heeft appellant beroep ingesteld.

Verder stelt appellant dat de regeling voor het afstuderen tussentijds is gewijzigd, waardoor hem nu de extra studielast wordt opgelegd. Tot slot verwijst appellant naar vergelijkbare gevallen, waarin evenmin het afronden van extra vakken was vereist.

III. Standpunten van partijen

Appellant benadrukt dat de toenmalige coördinator van de opleiding Klinische Neuropsychologie heeft toegezegd dat de uitgebreide scriptie Neurosciences van voldoende omvang was om tot vrijstelling voor de scriptie voor de opleiding Klinische Neuropsychologie te kunnen leiden. Appellant doelt op de toezegging van de voormalige studiecoördinator Klinische Neuropsychologie, dr. J.B.

Deijen, gedaan in november 2010. Deze stelt dat ten tijde van het verzoek van appellant een scriptie voor de researchmaster Cognitive Neuropsychology ook kon gelden voor de master Klinische Neuropsychologie. Een analoge toepassing voor Neurosciences leek de heer Deijen voor de hand te liggen. De toezegging hield derhalve in dat het schrijven van een uitgebreide scriptie voor de opleiding Neurosciences tot vrijstelling voor de scriptie Klinische Neuropsychologie zou leiden. Appellant begrijpt dat het twee maal meerekenen van dezelfde studiepunten voor twee verschillende opleidingen niet conform de regels is, maar heeft vertrouwd op de informatie die hem was verstrekt.

Verweerster geeft te kennen dat de grond van het geschil de dubbeltelling van studiepunten is. Er zijn 16 EC extra geboekt voor de scriptie die appellant heeft geschreven voor de masteropleiding Neurosciences. Na het afstuderen is in verband met het beroep dat appellant heeft ingesteld door de coördinator van Neurosciences vastgesteld dat het aantal extra studiepunten slechts 8 betrof. De fout is gemaakt doordat het literatuuronderzoek door Neurosciences twee keer is meegeteld. Naar de mening van verweerster wegen de resterende 8 EC extra niet op tegen de omvang van een volwaardige scriptie voor de masteropleiding Klinische Neuropsychologie (16 EC). Appellant zou aan de omvangseisen voor beide scripties hebben voldaan door het schrijven van een gecombineerde scriptie van 46 EC, zijnde 30 EC voor de scriptie Neurosciences en 16 EC voor een scriptie Klinische Neuropsychologie. Bovendien wijst verweerster erop dat appellant niet had mogen vertrouwen op een toezegging voor een vrijstelling gedaan door een examiner. Uitsluitend verweerster is immers bevoegd tot het verlenen van vrijstellingen over te gaan. In principe wordt geen vrijstelling van de scriptie gegeven, tenzij de vrijgestelde punten worden gecompenseerd door het volgen van extra vakken.

Partijen hebben verschillende schikkingsvoorstellen beproefd. Geen daarvan is aanvaardbaar gebleken voor beide partijen. Volgens de examencommissie zouden de schikkingsvoorstellen in de kern toch leiden tot een niet aanvaardbare dubbeltelling van de studiepunten.

IV. Verloop der zitting

Appellant stelt zich op het standpunt dat hem door de toenmalige studiecoördinator Klinische Neuropsychologie is gezegd dat een uitgebreide scriptie voor de masteropleiding Neurosciences tevens kan dienen als scriptie voor de opleiding Klinische Neuropsychologie zonder dat hij extra vakken zou hoeven volgen. De verklaringen van de studiecoördinator Klinische Neuropsychologie, maar ook van het hoofd van de afdeling Klinische Neuropsychologie en de coördinator Neurosciences ondersteunen het verzoek van appellant.

Verweerster is van mening dat de verklaringen die appellant heeft ingebracht, minder eenduidig zijn dan hij doet voorkomen. Verweerster meent dat er geen harde toezegging tot vrijstelling is gedaan. Daarnaast voldoet appellant, als zijn verzoek zou worden gehonoreerd, niet aan de punteneis omdat zijn scriptie bij Neurosciences slechts 8 EC aan extra punten blijkt te omvatten in plaats van de 16 EC waarvan voorheen sprake was. Aanvulling met extra vakken is ook daarom noodzakelijk. Verweerster benadrukt dat de extra 8 studiepunten niet voor vrijstelling van de scriptie neuropsychologie gebruikt kunnen worden, omdat een scriptie altijd een minimumomvang van 16 EC moet hebben.

Het College van Beroep voor de Examens heeft ter zitting voorgesteld de masteropleiding Neurosciences te betrekken bij het beproeven van een schikking. Het voorstel hield het volgende in: op het diplomasupplement van appellant voor de opleiding Neurosciences vervallen 8 EC van de 16 extra EC voor de scriptie, omdat sprake is van een dubbeltelling voor het literatuuronderzoek. De dan ontbrekende 8 EC zou appellant invullen door extra vakken voor de opleiding Neurosciences te volgen.

Overeengekomen is dat partijen gezamenlijk dit schikkingsvoorstel aan de opleiding Neurosciences zouden voorleggen. Daartoe werd de zitting geschorst tot 5 mei 2012.

Partijen hebben om verlenging van de termijn met een week verzocht. Op 8 mei laat verweerster weten dat er geen schikking tot stand is gekomen. Op 9 mei bevestigt appellant deze uitkomst.

V. Overwegingen van het College

Het beroepschrift van appellant betreft twee kwesties: a. is het toegestaan in twee opleidingen af te

studeren op grond van één uitgebreide scriptie en mag dan, om dubbel telling te voorkomen, een extra studielast van 18 studiepunten worden opgelegd, en b. kon appellant gerechtvaardigd vertrouwen op een toezegging tot vrijstelling van de examinator?

Het College stelt voorop dat van een tussentijdse wijziging van de afstudeerregeling niet is gebleken. Uitgangspunt is dat appellant moet voldoen aan de eisen van beide opleidingen. Hij dient derhalve ook voor beide opleidingen een scriptie te schrijven die voldoet aan de inhoudelijke eisen van de desbetreffende opleiding. Het is aan de examinatoren (de scriptiebegeleiders) om na te gaan of een scriptie voor de opleiding Neurosciences zodanig kan worden uitgebreid dat tevens wordt voldaan aan de eisen die de opleiding Klinische Neuropsychologie aan een scriptie stelt. Daarbij is de examinator van de opleiding Klinische Neuropsychologie gebonden aan de grenzen die het faculteitsbestuur in de Onderwijs- en examenregeling heeft vastgelegd of die de examencommissie in haar Regels en Richtlijnen heeft voorgeschreven. Verweerster heeft onweersproken gesteld dat er geen vrijstelling wordt gegeven van het schrijven van een scriptie. Verweerster stelt dat er geen masterbul uitgereikt kan worden als er minder dan 60 studiepunten daadwerkelijk zijn behaald. Wel bestaat de mogelijkheid om sommige verplichte studieonderdelen te vervangen door andere. Ook kan verweerster toestemming geven voor een uitgebreide scriptie (46 EC), waarmee aan de eisen van beide opleidingen wordt voldaan.

Op zichzelf is het standpunt van verweerster juist dat studieresultaten niet op het diplomasupplement van twee verschillende studies kunnen worden opgenomen, als ware de toetsen bij elk van die studies afgelegd. Er zijn echter bijzondere gevallen denkbaar waarin algemene rechtsbeginselen zich tegen toepassing van deze regel verzetten. Een dergelijk geval kan zich voordoen wanneer aan de belanghebbende ondubbelzinnige toezeggingen zijn gedaan, en deze toezeggingen vervolgens richtinggevend zijn geweest voor zijn gedragingen en keuzes. Door dergelijke toezeggingen gewekte verwachtingen dienen zo mogelijk te worden gehonoreerd. In het onderhavige geval werd de toezegging niet gedaan door een daartoe bevoegde instantie. De bevoegdheid om een vrijstelling te verlenen komt volgens artikel 7.12b lid 1 sub d van de Wet op het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek (WHW) en artikel 14 van de OER aan de examencommissie toe. Gezien de positie van de studiecoördinator Klinische Neuropsychologie mocht appellant evenwel vertrouwen op de door deze aan hem gedane mededelingen. De toezegging had daarom voor verweerster aanleiding moeten zijn tot het verminderen van de extra op te leggen studielast met het aantal studiepunten dat uitstijgt boven de 30 die appellant voor zijn scriptie voor de opleiding Neurosciences nodig had. Dit betekent dat het beroep gegrond zal worden verklaard.

VI. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt de examencommissie op opnieuw een beslissing te nemen op het verzoek van appellant om vrijstelling te verkrijgen, met inachtneming van de overwegingen van het College van Beroep, en wel binnen vier weken na het bekend maken van deze uitspraak.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 13 juni 2012 door prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, mw. E. Ketelaars en mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. W.H.A.C.M. Bouwens,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CP Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt €42,-.